

Pozoruhodný herecký výkon Davida Viktory

Hamlet v ostravské Aréně

Uvádět „Hamleta“, nejznámější dílo alžbětinského dramatika Williama Shakespeara, vždy znamená vystavovat se situaci jaksi samozřejmého očekávání, že bude inscenováno „nějak jinak než doposud“.

Znalost příběhu dánského krále více je obecně rozšířená, proto jde vždy spíše o inscenační výklad nebo nezvyklost formy provedení. A právě touto cestou se ubírá i reží-

čuje i zmíněná inscenace, v podtitulu pojmenovaná jako „sen o princí Hamletovi“. Jestliže jednou z charakteristik postmoderně poji-mané umělecké tvorby je zánik při-

naše recenze

běhu a „přenesení důrazu více na prostředky akce než na její cíle“, pak lze označit postup realizátorů za „lehce postmodernistický“. Složitě předivo vztahů a významů je redukováno tvárnými prostředky režie za účinného přispění scény (Tomáš Volkmer) a kostýmů (Šárka Frídriřhová) na osobu mladého člověka Hamleta, jeho pocity a deziluzi z toho, do čeho byl „vržen“ zrozením. Faleš, neautentičnost prožitku osobní existence, přizpůsobivost a plytkost životních postojů, čehož je svědkem ve svém okolí – to vše ho drásá a irituje. Vede ho k zá-

konitému odmítnutí a vzdoru, aby pak neméně zákonitě podlehl ve střetu s drsnou realitou. To vše naplňuje v tříhodinovém dramatickém oblouku více než impozantním způsobem David Viktora. Jeho nervní herectví nás v mnoha místech doslova strhuje (mimo jiné i v brilantním podání působivého songu). Je to nesporně vrchol jeho dosavadního ostravského působení, zdařilá ukázka vynikajícího moderního herectví. Další postavy v daném pojetí, pochopitelně, nevynívají tak atraktivně. Přesto však účinkující s plným nasazením svých výkonů završují dramaturgicko-režijní koncepci. Připomeňme zejména Terezu Bebarovou, Zdeňka Kašpara a Apolenu Veldovou. Emotivně velmi účinná je scénická hudba Pavla Helebranda.

„Arénní pokus o HAMLETA“ rozhodně stojí za to vidět.

LADISLAV KNÍŽÁTKO

sér Pavel Císovský v představení této hry (hraje se v překladu Zdeňka Urbánka) na jevišti Komorní scény ARÉNA v Ostravě. Je převážně jeho zásluhou, že se v tomto scénickém prostoru experimentuje již řadu let. A trpělivá spolupráce s až fandovskými zainteresovanými sólisty činohry Státního divadla v Ostravě přineslo již mnohý pozoruhodný výsledek (vzpomeňme jen namátkou třeba Kafkův „Proces“ nebo další shakespeareiádu „Krocení ženy“). Zdařilá inscenace „Hamleta“ tedy jen dále dotvrzuje užitečnost a záslužnost existence ARÉNY v našem městě. Vždyť tato komorní scéna – v rámci pestré žánrové palety své produkce – právě v této činoherní aktivitě dává návštěvníkovi možnost zážitků zcela svébytné a umělecky vylučné provenience. Neoddělitelně tak přispívá k tomu, aby ostravský „čtyřlístek“ divadel přinášel svému publiku to přislovečně „štěstí“. (A jak známo – najít čtyřlístek není nijak snadná záležitost!).

Nevšedním přístupem se vyzna-

David Viktora podává pozoruhodný výkon v Hamletovi na komorní scéně Arény.
Foto: FRANTIŠEK REZNIČEK